

Barcelona-Sevilla, via València

La influència del socialisme valencià al si del PSOE sempre ha corregut paral·lela a la collita de vots. Quan en reunien a cabassos i governaven la Generalitat, se'ls escoltava i se'ls tenia en compte. En començar la caiguda en picat, la comunicació i les disputes caïnites van passar al primer pla, i un cop va quedar clar que l'erosió era imparable, la sordera va esdevenir crònica. Ni tan sols la presència en els executius de José Luis Rodríguez Zapatero dels vice-presidents María Teresa Fernández de la Vega i Pedro Solbes, naturals del País Valencià, no va servir de res.

Ara que els socialistes ja han perdut el poder a l'Estat espanyol i que no ocupen la presidència de Catalunya, les Illes Balears, Galícia, Aragó, Castella-la Manxa ni Extremadura, ara que també estan a punt de perdre el govern basc i que només manen –amb crosses– a Andalusia i Astúries, els companys valencians se'n senten alliberats. Ara que són com gairebé tots, branden l'aposta federalista de bracet d'alguns altres: catalans i andalusos, principalment.

Joan Ignasi Pla, secretari general del 2000 al 2007, hi va fer una picada d'ull,

El PSPV s'ha sumat a l'aposta federalista després d'uns anys en què l'escàs pes al si del PSOE els havia impedit de bastir un discurs alternatiu. L'acord amb el PSC i els socialistes andalusos obre una nova etapa.

però tan discreta com ho recomanava el guió. Amb Aznar radicalitzat i Rodríguez Zapatero acabat d'aterrar a la Moncloa, Pla no va gosar anar gaire més enllà.

Jorge Alarte, que va dirigir el PSPV-PSOE del 2008 al març passat, va mostrar-se encara menys reivindicatiu a propòsit d'això, perquè la crisi financera i econòmica no donava treva i perquè

les seues arrels –geogràfiques i ideològiques– tampoc no hi ajudaven gens.

Tot al contrari que Ximo Puig, el seu substitut en el càrrec, per a qui “fiscalment, si algú té motius per a esdevenir independent, és el País Valencià”. Morellà, molt ben relacionat amb el PSC i intitulat “valencianista”, l'actual secretari general del PSPV s'ha abocat a l'aposta federalista, i plenament convençut que és “la millor manera d'encaixar les diverses sensibilitats que hi ha a Espanya”.

Un posicionament ben nítid que Puig va explicitar, en primera instància, davant el comitè del PSOE del proppassat 9 de setembre, en reclamar “un partit més federal”. I a partir de la Diada catalana, un cop els socialistes catalans van reiterar la seua proposta federalista com a model territorial, va seguir la roda d'aquests i la del president andalus, José Antonio Griñán, quan va exigir un model autonòmic federalitzant.

El ben cert, però, és que el síndic del PSPV-PSOE a les Corts valencianes, Antonio Torres, no va parlar de federalisme durant els 41 minuts que va intervenir al debat de política general del 25 de setembre. Ni una referència concreta sobre la matèria, fins al punt que els dos únics portaveus que van parlar-ne van ser el de Compromís, Enric Morera, i el del grup popular, Rafael Maluenda.

El primer va demanar “un estat federal en què tots ens sentim a gust i no es penalitze el poble valencià, el nostre país. De l'Antic Regne al País Valencià, com figura al nostre Estatut, fem una autonomia de primera, i no subordinada i ofrenadora de segona”.

Maluenda, síndic provisional del PP mentre el partit li troba un substitut a Rafael Blasco –encausat la setmana passada pel desviament de fons dedicats a la cooperació amb el Tercer Món–, va etzibar que “l'únic que els interessa als valencians és la creació d'ocupació i trobar treball i no entrar en debats estèrils de quadribarrades, països, secessions, i encara menys d'aventures imperialistes i separatistes ni experi-

FRANCESC ROMEU

Francesc Romeu, vice-secretari i portaveu del PSPV-PSOE: “Defensem un federalisme en què tothom tinga els mateixos drets i oportunitats; ara n'hi ha que sembla que els sobren els diners.”

Els secretaris generals valencià i balear, Ximo Puig i Francina Armengol, amb el president andalús, José Antonio Griñán, i Alfredo Pérez Rubalcaba.

ments federalistes”, moment en què va mirar a Torres.

Quin model proposa el PSPV, doncs? El seu vice-secretari i portaveu, Francesc Romeu, explica a aquest setmanari que “l’actual, nascut ara fa 30 anys, ha quedat esgotat, ens cal un de nou que estructure les autonomies sense perdre de vista Europa, perquè el federalisme no acaba a Espanya, afecta tot Europa”. En aquest sentit, “caldria estudiar el model austríac, l’alemany i fins i tot el nord-americà, però sobretot delimitar amb claredat quines competències corresponen a cadascú: estat, autonomies i municipis, i eliminar les diputacions. Tothom ha de saber què paga a qui, i tampoc no és lògic, per

exemple, que de carreteres, en facen totes les administracions”.

Romeu suggereix “un federalisme solidari en què la solidaritat no recaiga sempre sobre els mateixos: no té sentit maltractar les indústries catalanes, madrilenyes, basques o valencianes, que són el motor de l’estat, sinó que hauria de ser un federalisme cooperativista: així com ningú no qüestiona que Alemanya és la locomotora d’Europa, a Espanya ningú no hauria de menystenir que els valencians, ací, també ho som”. I com a mostra, el corredor mediterrani, que “no és un caprici, sinó la intenció de liderar l’economia del sud d’Europa; és tot just per això que cal invertir allà on hi ha més producció”.

Òbviament, els recursos econòmics que l’estat destina a cada autonomia és un dels aspectes que mou els socialistes valencians a reclamar un estat federal més igualitari. “És urgent que se’ns reconega el criteri poblacional i l’aportació al PIB estatal”, assenyala Francesc Romeu, “aquesta és la raó per què defensem un federalisme en què tothom pugui gaudir dels mateixos drets i oportunitats... Avui

n’hi ha que sembla que els sobren els diners”, una referència implícita al concert econòmic navarrès.

Romeu afirma que “Andalusia va veure satisfet el deute històric en temps de Zapatero”, cosa que ha generat, en canvi, un sentiment de marginació en un País Valencià infrafinançat de fa anys. “Afortunadament, tant Rubalcaba com Chacón, Ximo, Griñán i Pere Navarro aposten pel federalisme”, fins al punt que Juan Carlos Rodríguez Ibarra, l’ex-president extremeny, “va dir a l’últim comitè del partit que signava ja mateix un model federal com l’alemany”.

Per bé que “no hem d’oblidar el feble sentiment identitari dels valencians, feient a cada enquesta del CIS”, Romeu remarca que “de seguida que la gent sàpiga que és una qüestió de diners, veuran amb bons ulls la construcció d’un estat federal”. “Ja n’hi ha prou de lluitar perquè l’estat invertisca quatre euros més per habitant a la Comunitat Valenciana”, conclou Romeu. “És l’hora d’anar dues passes més endavant.”

Víctor Maceda

Francesc Romeu:
“En saber que es tracta de diners, els valencians voldran un estat federal”